सर्गः ११ एवमात्तरतिरात्मसम्भवांस्तान्निवेश्य चतुरोपि तत्र सः। अध्वसु त्रिषु विसृष्टमैथिलः स्वां पुरीं दशरथोन्यवर्त्तत ॥ ५६ ॥ तस्य जातु मरुतः प्रतिपगा वर्त्मनि ध्वजतरुप्रमाथिनः। चिक्लिशुर्भृशतया वरूथिनीमुत्तटा इव नदीरयाः स्थलीं ॥ ५७ ॥ लक्ष्यते स्म तदनन्तरं रविर्वङ्क्वभीमपरिवेषमण्डलः। वैनतेयशमितस्य भोगिनो भोगवेष्टित इव च्युतो मणिः॥ ५८ ॥

एवमिति। स दशरथ एवं चतुरोऽपि तानात्मसम्भवान् तत्र मिथिलायां निवेश्य विवाह्य स्वां पुरीमुद्दिश्य न्यवर्त्तत निवृत्तः किं सः आत्तरतिर्गृहीतानुरागः पुं किं० सः त्रिषु अध्वसु प्रयाणेषु विसृष्टस्त्यक्तो मैथिलो जनको येन सः ॥ ५६ ॥ तस्येति। जातु कदाचित् मरुतो वायवो वर्त्मनि मार्गे तस्य दशरथस्य वरूथिनीं सेनां भृशतया अत्यन्त चिक्लिशुः क्लेशितवन्तः के कामिव नदीनां रया वेगाः स्थलीमकृत्रिमां भूमिमिव किं मरुतः प्रतिपगाः प्रतिकूलगामिनः किं० नदा उत्तटाः उद्गततीराः किं० उभये ध्वजतरुप्रमाथिनः तरुसदृशान् ध्वजान् ध्वजसदृशान् तरूंश्च प्रकर्षेण मथ्नन्ति ते ॥ ५७ ॥ लक्ष्यतदिति। तदनन्तरं जनैरविः सूर्य्यो वङ्कं भीमं भयङ्करं परिवेषस्य परिधेर्मण्डलं यस्य सोऽदृश्यत क इव वैनतेयेन गरुडेन शमितस्य हतस्य भोगिनः सर्पस्य भोगेन शरीरेण वेष्टितः शिरसश्च्युतः पतितो मणिरिव ॥ ५८ ॥